

El Qkar ácsony

Ariana, h étf Q 26 december 2022 - 14:04:06

Erre hogy akartok m ég cs úcsd íszt is tenni?
A feny Qfa majdnem a plafonig ért, centik v álasztott ák el t Qle. Sz ép, tereb élyes ágai voltak, Robi elk épzelte, milyen sz épen fognak rajta mutatni a d íszek, nem sz ívesen csonk ította volna meg csup án az ért, hogy ker ülj ön r á egy plusz kieg ész ít Q.

Ureges bel ül, r áf ér! legyintett a b átyja, Q pedig r áhagyta. Emiatt nem fog vit ázni kar ácsonykor.
Az igazat megvallva, egy nappal kor ábban, mint kar ácsony. P ugyanis azt hazudta, dolgozik szenteste, ez ért hozt ák el Qre a feny Q ölt öztet és ét. Val ój ában csak a m ásodik napon fog dolgozni, de a p árj ával akart ünnepelni, ezt viszont nem merte a csal ádja orr ára k ötni a vil ág minden kincs é ért sem.

H árom ilyen nagy fi ú, és egy ütt d ísztik a f át, nekem csak annyi dolgom van, hogy h átrad Qljek.
Az apja olyan b üszkes éggel n ézett v éig rajtuk, hogy Robi árul ónak érezte mag át. A hallgat ás j ó ideje marta, folyamatosan halogatta a vallom ást, azt án mire észbe kapott, majd k ét év szaladt el komoly kapcsolatban an élk ül, hogy sz ínt vallott volna. Persze a p árja nem s ürgette, adott el ég id Qt, mag ával vitte a saj át sz üleihez, egyetlen pillanatra sem érezte vele, hogy megfosztja Qt valamit Ql. Robiban azonban egyre gy qlt a frusztr áls ág, furdalta a lelkiismerete, hazugs ágakba k ényyszer ült, ahogyan most is.

Nagyon sz ép lesz! jegyezte meg az édesanyja is, mik özben leereszkedett az apja mell é, a fotel karf áj ára. Robi im ádta n ézni Qket, az apja karj át az anyja derek án, a mosolyukat. Szerette, hogy annyi bar átj ával ellent étben, neki m ég egy ütt vannak a sz ülei, szeretik egym ást, csod ás gyerekekkel aj ánd ékozt ák meg, t ámogatj ák a tanulm ányaiban, mindenben, amiben csak tudj ák & mik özben Q hallgat. Hazudik. F él, hogy összet öri ezt a t ök életess éget azzal, aki val ój ában.

A telefonja megsz ólalt, kimentette Qt a gondolatai örv ény éb Ql. R ápillantott a kijelz Qre, majd bocs ánatk ér Qn elmosolyodott, és kifel é intett. Nem ment messzire, csup án a konyha mag ány ába, a finom s ütem ényillatba. Ezer k öz ül felismerte a h ázi bejgli ét.

Szia! k ösz önt bele a vonalba, vid áms ágot er Qltetve a hangj ára.

Szia, minden rendben?
Ez hiányzott. Pár órája váltak el, de visszavágyott a biztonságos ölelésbe. Az életébe, amit titokban ugyan, de jó ideje magának tudhatott.

Aha. Fát dísztünk.

Nagyobb, mint a miénk?

Plafonig ér, mint minden évben. Apa gondoskodik róla, hogy a legszebb fa legyen a miénk. Olyan éke van, komolyan & ecsetelte, észre sem véve, hogy dől bele a sző. A párja halkan kuncogott.

A miénk kicsi, de formás! jegyezte meg méltatlankodva.

Imádom ismerte el Robi. Felidőzte a saját nappalijukban hagyott méteres fát, azzal a kevés düsszel, amit gyorsan beszereztek, mielőtt mindkettejüket beszippantotta a munka. Hiányzol.

Te is. Alig várom, hogy újra lássalak.

Én is.

Akkor tedd le, hogy hamarabb teljen az idő.

Rendben. Szeretlek!

Én is.

Robi direkt nem kapcsolt lámpát. A szőftben álldogált, bámult kifelé az udvarra. Emlékezett, hányszor borította hód a kiskertet, a már árva álkodó kutya ölöl úgy kellett kiásni Morgót. A durva teleknek nyoma sem maradt, elillantak, mint az őkök évei.

De elbűjtél!

Robi rajtakapottan sülylesztette a zsebébe a mobilt. Barna mellélépett, követte a tekintetét, de valószínűleg unalmasnak találta az elé táruló képet, mert hamar megszólalt.

Mit bámulsz?

Eszembe jutott a tél, amikor belepte a hómég a kutyaházat is. Barna nevetett. Pkisi ú volt még, Robi azt hitte, talán el is feledte az egészét, de már ebből tudta, hogy tévedett.

Anya aznap hagyta el a karkötőt, arra emlékszel? Hetek múlva találtak meg.

Robi elvigyorodott. Történetesen ő volt a megtaláló.

Karácsonyra kapta, majdnem dráma lett belőle, pedig apa nem haragudott.

Bezzeg nagy ék. Hú, mennyire sapítottak, kész téboly volt. Robi engedte, hogy átjárják az emlékek. Vidáman pillantott az öccsére, meglepte a komolyság, amit viszonzásul kapott.

Tényleg dolgozol holnap?

Nem számított rá, hogy valaki átlat az álcán, és kérdőre is vonja. A dolog váratlanul érte, Qszintes éggel reagált.

Nem, a p árommal kar ácsonyozom.

Barna h ümm ögve b ólogatott, majd kihál ászott egy szaloncukrot a zseb éb Ql, és fel é ny újtotta. Voltak épp tilos volt kar ácsony m ásodik napj áig hozz ány úlniuk, de Qk ketten mindig is tilosban j ártak, ha édess égr Ql volt sz ó, és fedezt ék is egym ást.

Nem semmi. És ez mi ért titok? Maximum azt mondan ák, hozd el Qt is.

Pont ezt szeretn ém elker ülni s óhajtotta Robi, felkeltve a testvére érdekl Qd és ét.

Na, mi ért?

Bonyolult.

Mi ért bonyolult? Fi ú, mi? k érdezett r á. Robi meg ütk özve b ámult r á bossz ú percekig, miel Qtt Barna elnevette mag át. Ez nem tragédia. Ha nem j ött él volna r á, mind tudjuk, hogy mizu.

Hogy mondtad?

Barna felmordult. Fel é fordult, k ét kez ét a v áll ára tette, és hosszasan b ámult a szem ébe.

Bocs, ha t Qlem kell megtudnod, de teljesen nyilvánval ó az eg ész család sz ám ára, hogy a te p árodnak sosem a mellm érete lesz a t éma.

Hogy mi van?

Innent Ql átveszem én sz ólalt meg az édesapjuk. Robi sz ívver ése kihagyott egy ütemet, ahogy meghallotta a f érfi hangj át. Barna v álaszk épp visszament a nappaliba, egyed ül hagyta Qt a f élelmeivel.

Apa suttogta, mire a f érfi megveregette a v áll át.

Na mi az? Ne mondd, hogy neked is az elveszett kark öt Q rejt élye jutott eszedbe az udvarról.

Pont az.

Az apja nevetett. Mély, öblös, vidám hangon, Robi magába szippantotta, mint az éltet Q oxigént.

Tehát hogy hívják?

Lóri.

A névgyónásként, megkönnyebbülten gördült le Robi nyelvér Ql, nem tudatosan, voltak épp fel sem fogta azonnal. Amikor megtörtént, rémülten meredt az apjára.

És mi ért hallgattál róla?

Robi sokszor sokféle épp elképzelte már ezt a szituációt, de egészen a megvalósulásig sosem az jelentette a gondot, hogy mi ért nem beszélt róla.

Mert &

Mert?

Robi m ély l élegzetet vett.

Mert akkor el kellett volna mondanom, hogy meleg vagyok. Kint volt. A fali óra hangosan kattogott, szinte sz ámon k érte, üld özte, k ím életlen ül jelezte a m ásodpercek sz águld ás át.

Ahogy az öcs éd eml ítette, ez ny ílt titok. Szerintem te j ött él r á utolj ára. Az egyetemen, nem igaz?

Robi att ól tartott, a t üdeje nem b írja el a l élegzetv ételeit. Nagy kortyokban, sokkosan vette Qket.

Igen.

El ég sok áig tartott. És merre van ez a L óri? érdekl Qd ött cseveg Q hangnemben az apja, mik özben Robi m ég mindig a sokkot dolgozta fel.

Az egyik panzi óban. Velem akart j önni, az ért mondtam, hogy nem alszom itthon.

Voltak épp tartott t Qle, hogy m ár ezzel lebukik, arra viszont nem sz ám ított, hogy az eg ész sokkal hamarabb megt ört énik. Egy kis szob át vettek ki p ár percre, hogy egy ütt t ölthess ék az éjszak át.

Mi ért ott? H ívd át! A hal ászl éb Ql egy eg ész hadsereg j óllakik. Any ád od áig lesz, ha megismerheti.

Az apja ism ét megveregette a v áll át, és els ét ált mellette, otthagynva a fiatal f érfit a gondolataival. J ó n éh ány pillanatra sz üks ége volt, miel Qtt a f ül éhez b írta emelni a mobilt.

Vacsor ázt ál m ár?